

وقتی والدین خوانند و کنسول بازی بیدار!

هنوز برای بسیاری از دهه شصتی‌ها تصویر بازی کردن‌های در کوچه، زیاد دور نیست.

سلامت نیوز: هنوز برای بسیاری از دهه شصتی‌ها تصویر بازی کردن‌های در کوچه، زیاد دور نیست. دهه شصتی‌ها؛هایی که به دلایل مختلف آن روزها انواع و اقسام بازی‌ها؛گروهی را در کوچه و خیابان در کنار هم‌سن و سالها انجام می‌دادند و خیری از خانه نشینی و کنج خانه نشستن نبود. دهه شصتی‌ها؛هایی که این روزها پدر و مادر شده‌اند و با تصویری متفاوت از سرگرمی‌های فرزند خود روبه رو هستند.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از ایران، این روزها در اوقات فراغت کودک ایرانی دیگر خبری از بازی های دسته جمعی و بیرون از خانه یا حتی بازی‌های چند نفره داخل خانه هم نیست، هرچه هست در یک کلمه خلاصه می‌شود؛ کنسول! کنسول‌های بازی که هر روز مدلی تازه‌تر از آنها به بازارها عرضه می‌شود و به این ترتیب مشتری مجبور است برای داشتن بازی‌هایی با گرافیک بالاتر و بهتر، هم دستگاه بازی خود را عوض کند و هم بازی‌های تازه تری بخرد. والدین ایرانی هم با استقبال از همین مسأله تقریباً به تمام خواسته‌های فرزندانش در خرید دستگاه‌ها و بازی‌ها و بازی‌های جدید پاسخ مثبت می‌دهند؛ پاسخی که منجر به خانه نشینی و عزلت نشینی کودکان ایرانی برای بازی کردن با کنسول‌ها می‌شود.

بی تفاوتی والدین به نظام رده بندی سنی!

هرچند که این موضوع در کشورهای دیگر جهان هم وجود دارد اما آنچه در اتاق‌های تاریک کودکان ایرانی در چند سال اخیر و در هنگام استفاده از این کنسول‌ها روی داده با دیگر کشورهای جهان متفاوت است و از قرار معلوم باید دلایل این تفاوت را در شوخی بودن موضوع رده بندی سنی هر محصول برای والدین ایرانی جست و جو کرد.

مثله مثله کردن، بریدن سرو پا، منفجر کردن و سلاخی، خونخواری و حمله با اره، اینها همه چیزهایی است که این روزهای کودکان ایرانی را پر کرده‌اند. صحنه‌هایی که بسیاری از اوقات حتی خود والدین هم با آن آشنا نیستند و حتی خود آنها از دیدن چنین اتفاقات فجیعی ابا دارند و هراسانند. اما در بسیاری از اوقات وقتی به اتاق فرزندان خود در نیمه شب مراجعه می‌کنند با چنین صحنه‌هایی که روی تلویزیون نقش بسته روبه رو می‌شوند.

آنان فرزندان خود را در حال استفاده از بازی‌های کنسولی می‌بینند که همه این صحنه‌های فجیع را یکجا دارد؛ جایی که یک کودک 4، 5 ساله برای عبور از این مرحله و رفتن به مرحله بعد با کاراکترهایی روبه رو می‌شود که همه این کارها را انجام می‌دهند.

خونخواری و کشتار با کیفیت اچ دی

کیفیت تصویر و گرافیک این بازی‌ها هم در عصر حاضر و در کنسول‌های جدید چیزی در حد و اندازه‌های یک فیلم هالیوودی با کاراکترهای شبیه انسان‌های واقعی است و طبیعتاً برای مخاطب کم سن و سالش باورپذیرتر است. نمونه‌های این بازی‌ها هم تا دلتان بخواهد بازار را قرق کرده، بازی‌هایی همچون سری رزیدنت اوپل، هاستل، فضای مرگ و... از جمله این بازی‌ها هستند که در میان کاربران کم سن و سال ایرانی بسیار پرطرفدارند.

در تمام این بازی‌ها عنصر خشونت به شکل افسارگسیخته‌ای وجود دارد؛ آن چنان که مخاطبش در طول بازی بشدت درگیر صحنه‌های گرافیکی می‌شود که در آن خون و کشتار حرف اول را می‌زنند و طراحی بازی هم آنقدر جذاب است که مخاطب کم سن و سال از آن دست نخواهد کشید. آنها برای زنده ماندن و تکه تکه نشدن یا باید بکشند یا فرار کنند، تصویری که حتی با تصورش می‌توان فهمید که چه اتفاقات روانی می‌تواند برای یک کودک کم سن و سال رقم بزند.

بازی‌ها را در فضای مجازی پیدا و تماشا کنند؛ یا اینکه با نظام رده بندی سنی آشنا شوند و برای هر بازی و محصول قبل از خرید، نظام رده بندی سنی آن را متوجه شوند. به این صورت اگر مناسب سن فرزندشان نبود از خرید آن خودداری کنند.

موضوع دیگر نظارت بیشتر است. والدین ایرانی باید متوجه باشند که وقتی کنسول بازی به اتاق کودک وارد می‌شود بازی‌ها را هم از کانال‌های مختلف به دست او خواهد رسید. پس همیشه باید بانک بازی‌ها را چک کنند یا از فرزندانشان در این زمینه سؤال بپرسند. به هر ترتیب به رغم همه این مسائل بعید است که والدینی که غرق در روزمرگی شده‌اند به این مسأله توجه داشته باشند و فعلاً زمان زیادی می‌برد تا نظام رده بندی سنی برای آنها مهم شود. در این خلأ این روح کودکان و نوجوانان ایرانی است که هر روز با صحنه‌های خشونت‌عریان خراشیده می‌شود.